

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

CXVII. Erectio, Privilegia, & Indulgentiæ Congreg. Presbyterorum B.M.
Virginis Assumptæ Portugallen.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](#)

intra ordinem nostrum auctoritate nostra secundum Religionis primum, & leges judicabunt, & sententia bunt, omnia vero supradicta, scilicet nominatio Visitatorum, nominationis transmissio ad Ministrum Generalem, ejusque responso, seu Parentes, & Judicium appellationum ingressus ad officium secundum tempus, quo contingint, in libro actuum Provinciae fideliter notentur. Præcipimus tandem in virtute Sanctæ obedientiæ omnibus, & singulis Provinciarum prædictarum Patribus, & Fratribus; Superioribus, & subditis, quatenus præfatis nostris Ordinationibus, & Decretis pro bono, pace, & quiete eorumdem factis, nullatenus se opponere audeant, sed ea, qua par est promptitudine parent, & obdiant. Datum in Conventu nostro S. Francisci Matrii die 29. Mensis Julii 1682. -- Fr. Petrus Marinus Minorum Generalis. De mandato suæ Reverendissimæ -- Fr. Sebastianus de Arroyo Secretarius Generalis Ordinis. Registrat, Fit, Provæ &c.

Preces Provinciarum.

Confirmatio relati Decretri.

Clausula.

§. 6. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti exponentes præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiter summopere desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares Personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliquis Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censes, hujusmodi supplicationibus eorum nomine nobis humiliter porrectis inclinati, præsertas memorati Petri Marini Ministri Generalis patentes literas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 7. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub indignatione nostra, aliusque nostro, seu pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio imponendis pœnis, omnibus, & singulis dictorum Ordinis, & Provinciae Superioribus Fratribus, & personis, ceterisque ad quos spectat, & pro tempore spectabit, ut easdem præsentes literas, & in eis contenta quacunque fideliter executioni demandent, seu demandari current, & faciant; Ac decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integrum effectus sortiri, & obtinere; ac illis ad quos spectat, & pro tempore quocundamque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sique in præmissis per quoscumque judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palarii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si fecis super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Provinciarum, & Ordinis præfatorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum infertis habentes, illis alias in suo robore permanensuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter

& expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Maii MDCLXXXIII., Pontificatus nostri Anno Septimo.

Confirmatur erexit Congregationis Presbyterorum Sæcularium B. M. V. Assumptæ Civitatis Portugallen, eique Privilegia, & Indulgentia conceduntur.

Ab hoc Pontifice Const. ed. 1680., Jun. 7. P. 4. approbatum fuit quoddam Institutum Clericorum Sæcularium. Et Const. ed. 1684., Aug. 17., P. 8. confirmata fuere novæ eorumdem Constitutiones. Const. vero ed. 1674., Novem. 15., P. 9. approbata fuit quoddam Congregatio Presbyterorum S. Josephi. Et ab Alexandre VIII. Const. ed. 1690., Septem. 13. P. 1. confirmata fuit erexit d. Congr. B. M. V. in Civitate Bracaren.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Pastoralis dignitatis fastigium meritis licet imparibus, ineffabili Divina bonitatis abundantia evecti, divini cultus, & animarum salutis incremento, ac fidei Catholicae propagationi, quantum nobis ex alto conceditur, intendimus, & propterea Clericorum Congregationis id operari cupientes propensis studiis promovemus, & instituimus, favoribusque, & gratiis prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Presbyteri Sæculares Congregationis sub titulo Beatae Mariae Virginis Assumptæ in Civitate Portugallen, ordinaria auctoritate canonice (ut asseritur) eræ, quod alias tunc existens Episcopus Portugallen, eandem Congregationem in dicta Civitate pro Presbyteris Sæcularibus, qui sub clausura voluntaria abque votorum obligatione propriæ, alienæ saluti studere, Missionibus, & verbi Dei prædicationi operam dare, ac sacramentales Christifidelium confessiones audire, aliaque pietatis, & christiane charitatis opera exercere deberent, ad instar Congregationum Oratorii S. Philippi Neri in Ecclesia Sanctorum Mariae in Vallicella, & Gregorii de Urbe dudum auctoritate Apostolica eræ, & Beatae Mariae Virginis Assumptæ Ulyssiponenses, a fel. rec. Clemente Papa X. Predecessore nostro per quasdam suas in simili forma brevis die 6. Maii 1671. expeditas literas confirmatae, sub Constitutionibus, sive Statutis particularibus pro eadem Congregatione Ulyssiponenses editis, & a præfato Clemente Predecessore per alias pariter in forma Brevis die 24. Augusti 1672. emanatas literas approbatis, illorumque appendice, erexit, & instituit.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes præfata pietatis, & charitatis opera exercere haec tenus studuerint, illisque in futurum quoque juxta pium dictarum Congregationum institutum, adjuvante Domino operam dare intendant: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune provide, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsis Exponentes, ut ad pia, & sacra opera hujusmodi promptiores reddantur, uberesque in vinea Domini fructus incrementum dante Deo, proferre satagent, speciilibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis

ANNO
1683.

CXVII.

Dat. 20. Maij.
1682. An. 7.

Proemium.

Dicta Congregatio instituta fuit ab Episcopo ad instar illarum Sandi Philippi Neri, & ejusdem Beati M. V. in Civitate Ulyssiponenses.

Preces Presbyterorum Congregationis.

a Jare,

ANNO
1683.

INNOCENTIUS UNDECIMUS.

403

a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, veris existentibus narratis, & quatenus dicta Congregatio Portugallen. alias canonice erecta, & instituta fuerit, erectionem, & institutionem ipsius Congregationis Apostolica autoritate tenore praesentium perpetuo approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmatis robur adjicimus. Et nihilominus in Ecclesia dictae Congregationis unam præfatorum Presbyterorum, & Clericorum Sæcularium in eam pro tempore recipi volentium Congregationem sub memorato titulo Beatae Mariae Virginis Assumpta adinflat supradictarum Congregationum Oratorium Sancti Philippi Neriis de Urbe, & Beatae Mariae Virginis Assumptæ Ulyssiponenses, dummodo tamen idem Presbyteri, & Clerici Ordinationes, & Instituta dictarum Congregationum alias a rec. mem. Paulo Papa V. Prædecessore pariter Nostro, ac præfato Clemente Prædecessore respetive confirmatae receperint, seu recipient, & illa pro viribus observare intendant, sub Constitutionibus, sive Statutis, illorunque Appendix prædictis, auctoritate, & tenore præfatis itidem perpetuo erigimus, & instituimus.

Et jura, &
privilegia
conceduntur.

§. 4. Ac modernis, & pro tempore exilientibus Præposito, & aliis Presbyteris ejusdem Congregationis sic de novo erectæ, qui ab Ordinario approbati fuerint, ut confessiones quorūcumque ad eos accedentiam quocumque anni tempore audire, illisque poenitentia debita modo culpa, & aliis, quæ injungenda fuerint, injunctis, absolutionem impendere salutarem possint, & valeant; Sacerdotes vero, & Clerici in eadem Congregatione recepti, eorumque Ministeri pro tempore, quo ibidem permanerint, Parochi, eorumve jurisdictioni minime subjeccant, ipsique Sacerdotes sibi invicem, ac Clericis, & Ministeri præfatis, etiam Laicis, quocumque Ecclesiastica Sacra menta, quovis, etiam Pascha die Resurrectionis Dominicæ tempore, vice, & loco Parochi ministrare; Superiores autem ipsius Congregationis per præsentem erectæ per se, vel alium, seu alios ex ipsis jam approbatis suis Subditos a censuris (non tamen in casibus Sedi Apostolica reservatis, neque in Literis die Coenæ Domini legi solitis contentis) absolvere, illisque debitam penitentiam similiter injungere; idemque Superiores receptos inobedientes, & ipsius Congregationis Constitutionum transgressores punire, & poenitentia pro modo culpa, servata tamen forma Ordinationum, & Institutionum hujusmodi afficere, & si sibi videbitur, cum consenserit majoris partis dictæ Congregationis culpabiles ejicere, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis, libere, & licite similiter possint, & valeant, dicta auctoritate harum serie concedimus, & indulgemus. Presbyteris, & Clericis in eamdem Congregationem pro tempore receptis, ne ipsa Congregatione, etiam ex justissima causa, nisi prius illam Superiori Congregationis hujusmodi pro tempore existenti manifestaverint, egredi audirem quovis modo, vel præsumant, sub excommunicationis latæ sententiae pena per contra facientes eo ipso incurrenda auctoritate, & tenore prædictis prohibemus, & interdicimus. Ac demum quod præfata Congregatio perpetuo sit, & esse intelligatur, præterim quoad Missiones, subiecta omnimodæ Jurisdictioni Episcopi Portugallen. pro tempore existentis, a quo nihilominus Ordinationes, & Instituta ipsius Congregationis immutari, aut alterari minime possint, auctoritate prædicta earumdem tenore præsentium pariter perpetuo statuimus, & ordinamus.

ANNO

1683.

Clauila.

§. 5. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suæque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quocumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Ut autem Ecclesia Congregationis sic erecta in majori veneratione habeatur, & a Christifidelibus congruis frequentetur honoribus aliquæ Presbyteri, & Clerici Sæculares ad ipsam Congregationem per præsentes erectam ingredientur, tam magis incitentur, omnibus, & singulis Presbyteris, & Clericis, qui eandem Congregationem de cetero ingredientur, die primo eorum ingressus, si vere penitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistia Sacramentum sumperint, plenariam, ac ipsi nunc, & pro tempore existentibus Presbyteris, & Clericis, aliquæ conviventibus ejusdem Congregationis in eorum mortis articulo nomen Iesu corde, si ore nequivent, invocantibus, etiam plenariam; Necnon tam illis, quam alii utriusque sexus Christifidelibus vere penitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui ejusdem Congregationis per præsentes erecta Ecclesiam die festo Assumptionis Beatae Mariae Virginis Immaculatae a primis Vesperis, usque ad occasum Solis visitaverint, & ibi pro Christianorum Principi concordia, haeresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino etiam perpetuo concedimus, & elargimur. Necnon tam Presbyteris, & aliis ejusdem Congregationis, quoties pro exhortationibus habendis convenerint, quam alii utriusque sexus Christifidelibus eisdem exhortationibus interestentibus decem annos, & qui Ecclesiam dictæ Congregationis in Purificationis, & Annunciationis, ac Nativitatis, & Conceptiois Beatae Mariae Virginis Immaculatae Festis diebus a primis Vesperis usque ad occasum Solis Festorum hujusmodi annis singulis devote visitaverint, & ut præfertur, oraverint, septem annos, & totidem quadragesas, eisdem vero Presbyteris, & aliis dictæ Congregationis quoties Divinis Officiis in sua Ecclesia, vel Oratorio more ejusdem Congregationis celebrandis, aut Congregationibus particularibus, vel privatis, & secretis pro quocumque opere pio exercendo interfuerint, aut Infirmos consolati fuerint, vel Sanctissimum Eucharistia Sacramentum sumperint, aut conscientiam suam antequam cubitum eant examinaverint, seu flagellis ad carnem castigandam se affixerint, vel quinque orationem Dominicam & toties Salutationem Angelicam, tam pro animabus Presbyterorum, & aliorum dictæ Congregationis, quam aliorum in Christi charitate Defunctorum recitaverint, aut devium aliquem ad viam salutis reduxerint, vel ignorantes præcepta Dei, & ea quæ ad salutem sunt, docuerint, aut quocumque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet præfatorum operum sexaginta dies de injunctis eis, vel alias quoniodolibet debitis poenitentiis in forma Ecclesiae confuta relaxamus.

§. 7. Non obstantibus quatenus opus sit Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliquæ Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis

Item con-
ceduntur In-
dulgentiæ.

Indulgen-
tia plenaria.

Indulgen-
tia 10. anno-
rum.

Indulgen-
tia 7. anno-
rum, & toti-
dem quadra-
genarum.

Indulgen-
tia sexaginta
dierum.

Alia Clau-
ila.

etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia robortatis, statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoris, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, quomodolibet, etiam plures concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & indicativa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma adhuc servanda fore, tenores hujusmodi, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum infertis habentes, illis alias in suo labore permanens ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caterisque contraria quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris die XX. Maii MDCLXXXIII. Pontificatus nostri Anno Septimo.

CXVIII.

Confirmantur duo Decreta Congregationis Concilii decernentia Professiones Brigittanorum Novissimorum esse validas, eosque denominandos esse Brigittanos.

De origine Brigittanorum Novissimorum, ac causa horum decretorum vide Pontificum Constitutiones, & Congregationum decreta infra laudata, sed præcipue bujus Pontificis Constitut. 1681., Octobris 24., Pont. VI.

Dat. 16. Junii
1683. An. 7.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Variae mutationes circa cohabitationem viorum, & mulierum d. Ordinis factæ.

Ab Urba. VI.

A Martino V.

Ab Eug. IV.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Religiosi Brigittani Novissimi nuncupati, quod dudum Ordo Regularium utriusque sexus sub nominatione Sanctissimi Salvatoris, itaut illius Monasteria deberent esse duplia, viorum scilicet, & mulierum intra eadem septa, sub diversis tamen clausulis degentium a Sancta Brigitta institutis, & a fel. rec. Urbano PP. VI., aliisque Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris approbatum fuit; verum cum subinde compertum fuisset, hujusmodi viorum cum mulieribus cohabitationem suspicionibus, & scandalis occasionem præbere rec. mem. Martinus PP. V. etiam prædecessor noster eorumdem Monasteriorum duplicitatem dissolvit, illaque simplicia, & ab invicem separata esse voluit, licet postea ad preces clar. mem. Henrici Regis, & Catharinae ejus Genitricis Regiae Anglia dissolutionem hujusmodi revocaverit, & Monasteria ad priorem duplicitatis statum reduxerit; in Regnis tamen Angliae, Danie, & Norvegia, aliisque ditionibus dictorum Regnum dumtaxat, prout in ejus literis decimo octavo Kalendas Januarii, & quarto nonas Februarii Pontificatus sui Anno Septimo, & octavo respectice desuper expeditis, plenius dicuntur contineri. Porro accepto per piæ mem. Eugenium PP. IV. prædecessorem pariter nostrum, quod ex dissolutione præfata, dissensiones, & inconvenientia plura surrexisserint, & majora in dies emersura essent, idem Eugenius prædecessor, prævia Constitutionis dicti Martini prædecessoris revocatione, nec ulla illius moderationis quoad Regna Angliae, & alia supra enunciata emanata, mentione facta, Fratrum, & Sororum cohabitationem, juxta primavum Ordinis institutum generaliter, & ubique licitam declaravit, quinimmo Fratres extra priora Monasteria du-

plicia degentes ad illa regredi, si omnimode ibi locari valerent, alioquin ad Carthusien. Sancti Benedicti, Canonicorum Regularium, Sancti Augustini, Fratrum Prædicatorum, & Minorum Ordines, in quibus benevolos inveniens Receptores transire voluit: statuens, nihilominus ne de cetero Fratres, & Sorores hujusmodi, vigore cuiuscumque privilegii, locum aliquem acceptare, seu tenere audeant, ubi aut propter ineptitudinem loci, aut penuriam facultatem loca ipsa non viderentur ad perfectionem reduci posse iuxta Regulam Sanctæ Brigitte. Sed postmodum ex Decreto Capituli Generalis dicti Ordinis a Sede Apostolica confirmato, quantum fuit, ne alias ipsius Ordinis Monasteria sine speciali ejusdem Sedis auctoritate deinceps erigi possent, quo tamen non obstante similis rec. Clemens Papa VIII. etiam prædecessor noster supplicationibus bon. mem. Isabellæ Infantis Hispaniarum dum vixit Principissa Flandria inclinatus, commisit tunc existentes suos, ac dictæ Sedis in Belgicis ditioibus Nuncio, & Ordinariis locorum, ut Constitutionibus dicti Ordinis examinatis, atque inventis licitis, & honestis, & per Sedem Apostolicam approbatas, facultatem impertirentur fundandi nova Monasteria, & in illorum fundatione statuendi quæcumque pro eorumdem prospero regime necessaria esse judicassent. Nonnulla itaque Monasteria erecta fuere, simplicia tamen viorum, nempe a Monasteriis mulierum separata, editæque successive Constitutiones in formula emitenda professionis, & plerisque aliis minime conformes regulæ primitus traditæ a Sancta Brigitte, quas etiam piæ mem. Gregorius Papa XV. humiliiter prædecessor noster confirmavit. Unde isti Novissimi, Priores vero illi Brigittani vulgariter appellati sunt.

S. 1. Contentione autem postmodum hinc exorta, an Monasteria Novissimorum essent verae Ordinis Sanctissimi Salvatoris, seu Sanctæ Brigitte Monasteria, ex quo secundum illius institutionem non erant duplia, Congregatio tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita declaravit dicta Monasteria vigore literarum dicti Clementis prædecessoris erecta, & erigenda, esse, ac fore vera membra dicti Ordinis, non secus, ac si essent duplia, & Religiosi una cum Monialibus cohabitarent, quam declarationem similis mem. Urbanus Papa VIII. etiam prædecessor noster, salva prædicta Congregationis auctoritate, confirmavit. Cum vero nihilominus Capitulum Generale Priorum Brigittanorum præfatorum anno 1675. celebratum inter cetera decrevisset, se non agnoscere Novissimum Ordinem pro vero, & legitimo, hocque Decretum a nobis de Congregationis memoratorum Cardinalium consilio approbatum fuisset, & his intellectis nonnulli ex d. Brigittanis Novissimis fea Religione, illiusque votis penitus exemptos esse prætenderent: Congregatio particularis ex d. Cardinalibus deputata die secunda Julii 1681. decrevit illorum Congregationem esse veram Religionem sub regula Sancti Augustini a Sede Apostolica in Congregationem erectam, diversam tamen a Religione Sanctissimi Salvatoris, seu Sancta Brigitte a supradictis Urbano VI., Martino V., & Eugenio IV. prædecessoribus erecta, & respectice approbata, & dictæ Religiosi Novissimorum Professos utriusque sexus esse, & reputari veros Religiosos, ac neque huic Decreto acquiescentes dicti Brigittani Novissimi expuerunt, se eatenus in dicta Religione professos fuisse, quatenus crediderunt unam, & eandem esse cum vera, & Priori Religione Sancta Brigitte, ideoque nobis pro opportuna desuper declaratione humiliter supplicarunt. Illorum autem precibus per nos ad Congregationem Venerabilium etiam Fratrum nostrorum ejusdem Sanctæ

Romanæ

ANNO
1683.

A Clemente VIII,

A Greg. XV.

Contentio
nes inde
exorra, &
varia Decre-
ta Cardina-
lium Con-
greg. Epis-
cop. & Re-
gal.